

vikle for dem Indholdet af Bibelsprogene, saaledes at de blive varme om Hjertet og ere med, naar man taler til dem, og som Præst kan jeg vidne, jeg har lagt Mærke til, at, naar man f. Ex. i en Prædiken kan slutte alle sine Bemærkninger til et Bibelsprog, som hele Menigheden kjender og kan udenad, gjør man et ganske anderledes Indtryk, og jeg tror, at de fleste Præster ville give mig Ret, naar jeg siger, at, naar man staar ved en Dødsjæng, er det en betydelig Hjælp, naar den Døende ligesom kommer til at mindes et eller andet Skriftsprog. Det er ikke saa sjældent, at de mindes et eller andet saadant Skriftsprog, hvoraf der kan øses Trøst og Haab, naar de ligge paa det Yderste. Jeg tror, at det vilde være meget skadeligt, om den opvoksende Slægt ikke skulde faae noget Skriftsprog med ud i Livet. En anden Sag er det, at der kan drives Misbrug dermed; og jeg er aldeles overbevist om, at, dersom man af alle Lærlinge vilde forlange alle de Skriftsprog, som findes i Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus, vilde man begaa et Overgreb. Den kyndige Lærer og den kyndige Præst forlanger det ikke, de se hen til Børnenes Fættevorne og ligeoverfor daarlig begavede Børn gjøre de Indstrænkninger i de Fordringer, de stille. Det ærede Medlem omtalte spottende, at Børnene allerede i Skolerne lærte at kjende deres Pligter som Ugtmænd; jeg mener, at, hvis Børnene ikke i Skolerne skulle lære Andet end det, de i Børnealderen have Brug for, vilde det blive meget lidt. Hvorfor skal det 6te Bud ud af Rattismen? Det skulle de ogsaa lære at kjende. (Læg: Hvorledes er det 6te Bud?). Jeg tror ikke, at jeg behøver at svare paa den Afbrydelse. — Jeg behøver mig nu til min Sidemand, den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Dahl). Han ønskede en Forbindelse mellem Almuekolen, Realkolens og den lærde Skole. Jeg kan være enig med ham i, at det maatte med Liden kan udvikle sig saaledes, at der kommer en saadan Forbindelse, men jeg tror ikke, at man skal tilsigte den. Thi tilsigter man den, kommer man let til at indføre en hel Del Sag i Almuekolerne, som Almuekolerne for Diebliffet ikke ganske magte. Det ærede Medlem nævnte netop ogsaa som saadanne Sag, Mathematik og levende Sprog. Jeg tror ikke, at Almuekolerne for Diebliffet ville kunne magte denne Opgave. Jeg holder fast ved: Lad os beholde de Sag, vi have, om muligt lidt Naturhistorie til, men lad os saa frem-

for Alt arbejde paa, at det, Børnene lære, lære de bedre og mere frugtbringende end hidtil. Siden forrige Samling have vi havt et almindeligt Lærermøde her i Kjøbenhavn, og dette Møde sluttede sig i alt Væsenligt til det Grundlag, som foresindes i det her forelagte Forslag. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Sønderløse i, at man ikke skal tillægge dette nogen Betydning. Jeg vil ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en Samfundsklasse her i Kjøbenhavn forrige Vinter holdt Møde i Anledning af Skolesagen, det var Socialdemokraterne. Jeg behøver vel ikke at sige, at jeg ikke er Socialdemokrat; men jeg tager mod enhver Vifstand, selv fra Mænd, som ellers gaa i en anden Retning og have andre Meninger end jeg. Naar der fra Modstandernes Leir kommer gode, funde og rigtige Meninger frem, tager jeg med Glæde derimod. Derfor glæder jeg mig ogsaa over den Støtte, som Socialdemokraterne have bragt Forslaget. Der blev i det Møde, der blev holdt her i Kjøbenhavn om denne Sag, — jeg var desværre forhindret fra at være tilstede — udtalt to Sandheder, som jeg vil ende med at lægge Forfamlingen paa Hjerte. Den første er den: Det Bedste, som kan gjøres for at fremhjælpe Arbejderbefolkningen, er at skaffe den en god og sund Oplysning og Landsudvikling. Den anden Sandhed er den: Alt, hvad der for Resten kan gjøres for at fremme Arbejderbefolkningens Vel, vil Intet udrette, hvis der ikke bringes den god, sund og nyttig Oplysning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): En af de Indsigelser, der have været gjorte mod det foreliggende Lovforslag, tilstaaer jeg, jeg ikke havde ventet. Det er nemlig den, at det var for omfangsrigt, at det var mere tilraadeligt at reformere stykkevis end tage saa Meget for paa een Gang. Det blev med Rette snart efter bemærket af en anden Læser, at der tidligere havde lydt netop den modsatte Anse mod dette Forslag, og dersom jeg tør gjøre mig selv til Dommer i denne Sag, vil jeg tiltræde den sidste Anskuelse. Jeg har en stærk Følelse af, hvor ønskeligt det vilde have været, om jeg havde været istand til at fremtræde for Rigsdagen med en helt gjenneført Reform af vort Skolevæsen, thi Ingen, der har beskæftiget sig med Sager af denne Væstfærdighed, kan undlade jevnlig at maatte beklage, at